

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 8458/2022 din data de 19.05.2022

Biroul permanent al Senatului

L. 299 / 23.05.2022

**Domnului Tiberiu Horațiu Gorun,
Secretar general al Senatului României**

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 1776 din 04.04.2022 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 687 din Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății* (b182/28.03.2022), în vederea avizării, vă comunicăm că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 10 mai 2022 a Comisiei nr. 1 – comună „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Comisia a constatat că, deși intenția inițiatorilor propunerii legislative este aceea de a asigura o unificare a jurisprudenței în privința competenței de soluționare a acțiunilor întemeiate pe malpraxisul medical, propunerea legislativă nu pare să răspundă întrutotul acestui deziderat.

Astfel, se propune modificarea art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, competența de soluționare a litigiilor prevăzute de această lege urmând să revină tribunalului, iar nu judecătoriei așa cum se prevede în reglementarea în vigoare.

Or, doar această modificare nu ar rezolva problemele reținute din analiza practicii judiciare, în care, potrivit expunerii de motive, s-au constatat multe situații de declinare a competenței între judecătorii și tribunale, care, din anul 2015 până în prezent, au generat și 63 de conflicte de competență.

Deși expunerea de motive nu este foarte clară din această perspectivă, din analiza soluțiilor invocate în cuprinsul acesteia (Minuta întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, Pitești, 14 - 15 noiembrie 2019 și Decizia nr. 875 din 20 martie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I Civilă) nu rezultă că jurisprudența neunitară a instanțelor ar fi fost determinată de faptul că art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit competența judecătoriei, iar nu pe cea a tribunalului.

În realitate, nu instanța indicată în cuprinsul art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este cauza care a determinat o jurisprudență neunitară,

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

din această perspectivă fiind foarte clar, așa cum s-a reținut în *Minuta întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, Pitești, 14 - 15 noiembrie 2019*, că atunci când partea alege calea sesizării Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, decizia pronunțată de către aceasta poate fi atacată la judecătoria în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis reclamat, soluție impusă de corelarea art. 684 alin. (1) cu art. 687 din Legea nr. 95/2006.

Ceea ce a constituit obiect de controversă în practica instanțelor pare să fie modul în care ar trebui interpretate dispozițiile art. 684 alin. (2) din aceeași lege, în conformitate cu care *„procedura stabilirii cazurilor de malpraxis nu împiedică liberul acces la justiție potrivit dreptului comun”*, din perspectiva instanței competente să judece o acțiune întemeiată pe malpraxis, dar prin care nu este contestată o decizie a Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis. Mai exact, se pune problema dacă într-o astfel de situație competența aparține judecătoriei sau tribunalului, după criteriul valoric reglementat de art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă, ori este competentă judecătoria în virtutea dispoziției speciale cuprinsă în art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Relevantă în acest sens este cauza soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I Civilă prin Decizia nr. 875 din 20 martie 2018, în care curtea de apel, care a judecat în primă instanță conflictul de competență între tribunal și judecătorie, a stabilit - ținând seama de o precizare orală a cererii de chemare în judecată în sensul că acțiunea este întemeiată și pe dispozițiile Legii nr. 95/2006 – competența judecătoriei, deși în speță nu era contestată o decizie a Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis. Judecând recursul, instanța supremă a reținut că *„în absența contestării unei decizii a Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, chiar dacă reclamantul a precizat că își întemeiază cererea pe dispozițiile Legii nr. 95/2006, instanța de judecată nu se putea considera investită cu o contestație întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 95/2006, ci cu o acțiune în pretenții de drept comun, întemeiată pe răspunderea civilă delictuală*.

Cum chiar legea specială menționează posibilitatea reclamantului de a se adresa direct instanței de drept comun, fără a urma procedura Legii nr. 95/2006, iar valoarea pretențiilor reclamantului depășește pragul valoric de 500.000 lei, menționat de art. 2 pct.1 lit. b) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că instanța competentă să judece prezenta cauză este Tribunalul Timiș, iar nu Judecătoria Timișoara, cum în mod greșit s-a decis prin sentința recurată.”

Cu alte cuvinte, în practica judiciară nu a fost controversată competența judecătoriei de a soluționa contestațiile împotriva deciziilor Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, în temeiul art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci competența de soluționare a litigiilor de drept comun la care fac referire dispozițiile art. 684 alin. (2) din aceeași lege, în care nu se contestă decizii ale acestei comisii.

În aceste condiții, propunerea de modificare a art. 687 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doar în sensul de a înlocui *judecătoria* cu *tribunalul*, nu ar putea rezolva o problemă de competență rezultată din interpretarea unei alte dispoziții legale, respectiv art. 684 alin. (2) din aceeași lege.

Pe aceste premise, comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii a propus modificarea art. 687 și art. 684 din Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, în sensul ca instanța competentă să soluționeze toate litigiile prevăzute de această lege, indiferent dacă se urmează calea contestării deciziei pronunțate de Comisia de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis sau calea dreptului comun, să fie tribunalul – secția civilă în a cărei circumscripție a avut loc actul de malpraxis reclamat, iar calea de atac împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță să fie doar apelul.

Cu deosebită considerație,

Judecător Marian Budă
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

